

Tisztelt Kollégák!

Landau Elméleti Fizika I. kötetének előszava így kezdődik:

„Landau első tanulmányai 1925-ben jelentek meg, a kvantummechanika megszületésének esztendejében. (Lev Davidovics ekkor tizenhét esztendő volt és harmadéves egyetemi hallgató.) 1927-ben (tizenkilenc évesen) megalkotta a sűrűségmátrixot, amelyet Neumann János csakhamar az atomfizika egyik legalapvetőbb és legpraktikusabb fogalmává fejlesztett...”

Az utóbbi időben minden alkalommal ez a bevezető jut eszembe, amikor Szabó Attila pécsi diák eredményeiről hallok. A Leöwey Klára Gimnázium végzős tanulója az elmúlt egy évben (is) hatalmas léptekkel fejlődött:

-2011. decemberében holtversenyben abszolút első lett az egyetemistáknak rendezett Ortvyay Rudolf Nemzetközi Problémamegoldó versenyen. Az elérhető 1000 pontból 895 pontot szerzett.

-2012. januárban, harmadéves gimnazistaként abszolút 4. helyezett lett az Indonéziában megrendezett Fizika Világbajnokságon (World Physics Olympiad). Az első három helyezett akkor már mind elsőéves egyetemi hallgató volt

-2012. júliusában Attila ritkán látott fölényrel abszolút első helyezett lett az Észtszországban rendezett Nemzetközi Fizika Diákolimpián (IPhO). Csaknem 10%-kal előzte meg a második helyezett kínai diákokat.

-2012. szeptemberében Attila (a magyar csapatból egyedüliként) aranyérmet szerzett a Közép-Európai Matematikai Diákolimpián (MEMO). Kellott a felüdülés a sok fizikaverseny között.

-A legújabb eredmény: az idej, nemzetközi Ortvyay-versenyen hatalmas fölényrel (120 pont) az egyetemistákat és PhD-sokat megelőzve abszolút első lett, az elérhető 1000 pontból 990 ponttal. Ez amellet, hogy minden idők egyik legmagasabb pontszáma, azért is kiemelkedő, mert a középiskolában előforduló témák mellett szilárdtestfizikai és statisztikus fizikai (Ising-modell) példákra is hibátlan megoldásokat adott. Az idej versenyen Attila már feladatkitűző is volt: egy kvantummechanika és egy elméleti feladattal emelte a kitűzött példák fényét.

A bevezetőhöz visszakanyarodva... Fél évvel ezelőtt Attila még semmit nem tudott kvantummechanikából, azóta viszont falja a modern fizikai könyveket. Saját bevallása szerint a kvantummechanikát a Landau 3-as kötetéből (!) tanulta, talán nem véletlenül.

Örülök, hogy ilyen kivételes tehetség bukkant fel hazánkban és nagyon várom, hogy milyen sikerekkel örvendeztet meg minket a jövőben. Talán túl finoman fogalmazok, ha azt modom: nem minden évtizedben fordul elő ilyen talentum. Legyünk rá büszkék és kiváló tanáira, Simon Péterre és dr. Kotek Lászlóra!

Üdvözettel: Vigh Máté